

MAR. P. 34, 113. m. Bein. Vishṇu's ÇARDAR. im ÇKDr.

जितारि (जित + अरि) 1) adj. der seine Feinde besiegt hat. — 2) m. a) N. pr. eines Sohnes des Avikshit MBH. 1, 3741. — b) ein Buddha TRIK. 1, 1, 8. — c) N. pr. des Vaters von Çambhava, dem 3ten Arhant der gegenwärtigen Avasarpinī, H. 36.

जिताष्टमी (जित + अष्टमी) f. = ज़ीमूताष्टमी ÇKDr.

जिताकृत्व (जित + आकृत्व) adj. subst. der den Kampf gewonnen hat, Sieger H. 806.

जित्ति (von 1. जि) f. Erwerb, Gewinn, Sieg RV. 10, 53, 11. AV. 10, 6, 16. यज्ञेन वै देवा इमां जित्तिं जिग्युषैषामियं जित्तिः durch's Opfer kamen die Götter in denjenigen Besitz (von Vorrechten u. s. w.), welchen sie jetzt innehaben, ÇAT. BR. 1, 6, 1, 1. 2. 3, 1, 4, 3. 4, 6, 8, 18 u. s. w. KĀTJ. ÇR. 19, 3, 4. LĀTJ. 5, 4, 19. अमृतस्य ÇĀÑKH. ÇR. 2, 6, 7. ब्रह्मणः KAUSH. UP. in Ind. St. 1, 403. जितयो वै नामैता यदुपसदः AIR. BR. 1, 24. अजितस्य जित्तिः Bez. eines SĀMAN Ind. St. 3, 202.

जितुम (aus διδυμοι, mit beabsichtigter Annäherung an जित्) m. die Zwillinge im Thierkreise VARĀH. LAGHŪ. 13, 1. BṚH. 1, 8. 23(24), 9.

जितेन्द्रिय (जित + इन्द्रिय) 1) adj. der seiner Sinne Herr geworden ist; vgl. u. 1. जि 2. जितेन्द्रियाहू (जि + आहू) m. N. einer Pflanze (कामवृद्धि) RĪGĀN. im ÇKDr. — 2) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 1403.

जित्तम m. = जितुम ÇKDr. und WILS. जित्तम Ind. St. 2, 259.

जित्या (von 1. जि) f. 1) Gewinn, Sieg: आजित् पाण्डव. BR. 14, 3. 15, 9. Vgl. वाञ्छ. — 2) = कृत्वि P. 3, 1, 117 (im Sūtra nicht zu erkennen, ob m. oder f., nach dem Sch. m.). Vop. 26, 20. H. 890.

जित्वन् (wie eben) UṆĀDIS. 4, 113. 1) adj. siegreich UĒVAL. — 2) m. N. pr. eines Mannes ÇAT. BR. 14, 6, 10, 5. गाणा कर्णादि zu P. 4, 2, 80. — Vgl. सजित्वन्.

जित्वर (wie eben) 1) adj. f. इ siegreich P. 3, 2, 163. Vop. 26, 157. AK. 2, 8, 2, 45. H. 793. an. 2, 142. MED. Ṇ. 13. n. 8. — 2) f. इ Bein. der Stadt Benares TRIK. 2, 1, 15.

जित्ने (von जि) UṆ. 3, 2. 1) adj. siegreich TRIK. 3, 3, 240. MED. n. 8. — 2) m. a) ein Buddha (der Alles glücklich überwunden hat) AK. 1, 1, 4, 8. 3, 4, 2, 33. TRIK. 1, 1, 9. 3, 3, 240. H. 232. an. 2, 266. MED. LALIT. 111. u. s. w. BURN. Intr. 187. 189. 204. 381. 628. Lot. de la b. l. 5. PAÑĀT. 236, 8. V. 12. 13. शासन RĪGĀ-TAR. 1, 102. धर्म (hierher oder zum Folgenden) MATSJA-P. in VP. 412, N. 1. Verz. d. Oxf. H. 40, a, N. 3. — b) ein Arhant, ein Heiliger der Ġaina H. 24. H. an. MED. VARĀH. BṚH. S. 59, 19. Es werden deren 72 mit Namen aufgeführt und zwar 24 in der gegenwärtigen Avasarpinī, 24 in der vergangenen und 24 in der zukünftigen Utsarpinī, H. 26. fgg. 50 fgg. 53. fgg. Alle in Ārjāvarta geboren 948. — c) N. pr. eines Bodhisattva HIOUEN-TSANG II, 106. 153. — d) Bein. Vishṇu's H. 216. H. an. — e) ein sehr alter Mann (vgl. जिन, जीर्ण) UĒVAL. zu UṆĀDIS. 3, 2.

जिनत्रात (जिन + त्रात) m. N. pr. eines Mannes Hist. de la vie de HIOUEN-TSANG 94.

जिनदत्त (जिन + दत्त) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 433.

जिनपुत्र (जिन + पुत्र) m. N. pr. eines Mannes HIOUEN-TSANG III,

175. eines Bodhisattva VJUTP. 21.

जिनबन्धु (जिन + बन्धु) m. N. pr. eines Mannes Hist. de la vie de HIOUEN-TSANG 94.

जिनमित्र (जिन + मित्र) m. N. pr. eines der Uebersetzer des tibetischen Lalitavistara LALIT. 408. HIOUEN-TSANG III, 47.

जिनवक्र (जिन + वक्र) m. N. pr. eines Buddha LALIT. ed. Calc. 3, 14.

जिनश्री (जिन + श्री) m. N. pr. eines Königs BURN. Intr. 221.

जिनसन्नम् (जिन + सन्) n. ein Ġaina-Kloster H. 994.

जिनाङ्कुर (जिन + अङ्कुर) m. N. pr. eines Bodhisattva VJUTP. 21.

जिनाधार (जिन + आधार) m. desgl. VJUTP. 21.

जिनेन्द्र (जिन + इन्द्र) m. 1) ein Buddha HALĀJ. im ÇKDr. — 2) N. pr. eines Grammatikers COLEBR. Misc. Ess. II, 6. 39 (जिनेन्द्र). 40. 53. WEST. in der Einl. zum DhĀTUP. II.

जिनेन्द्रबुद्धि (जि + बुद्धि) m. N. pr. eines gramm. Autors COLEBR. Misc. Ess. II, 40, N. जिनेन्द्रभूति WEST. in der Einl. zum DhĀTUP. II.

जिनेश्वर (जिन + ईश्वर) m. 1) ein Arhant bei den Ġaina H. 24. — 2) N. pr. des 20sten Arhant's der vergangenen Utsarpinī H. 32.

जिनोत्तम (जिन + उत्तम) m. ein Arhant bei den Ġaina H. 36.

जिनोरस (जिन + उरस) m. N. pr. eines Bodhisattva VJUTP. 21.

जिन्दुराज (जिन्दु + राज) m. N. pr. eines Mannes RĪGĀ-TAR. 7, 271. 272. 370. 564. °राज्य 265.

जित्व्, जिञ्चति DhĀTUP. 13, 85. जिञ्चिष्युस्; जिञ्चिष्यति; (प्र) जिञोषि. 1) sich regen, frisch —, lebendig sein NAIGH. 2, 14 (गतौ). (पृथिवी) यस्यामिदं जिञ्चति प्राणदेजत् AV. 12, 1, 3. यद् त्वं प्राण जिञ्चसि 11, 4, 14. 16. 12, 1, 46. RV. 1, 64, 3. med.: स जिञ्चते जठरेषु प्रजिञ्चिवा 3, 2, 11. — 2) antreiben, in rasche Bewegung setzen; erregen, incitare: den Wagen RV. 2, 40, 3. पिञ्चतं गा जिञ्चतमर्वतो नः 1, 118, 2. (पञ्चन्यवाता) पुरीषाणि जिञ्चतमप्यानि 6, 49, 6. अयां रेतोसि 8, 44, 16. 9, 9, 4. 12, 6. अजिञ्चदनुवः ÇĀÑKH. ÇR. 8, 23, 6. तस्मा अरं गमाम वो यस्य ज्ञायीय जिञ्चथ । अयो ज्ञनयथा च नः RV. 10, 9, 3. इन्द्रेण जिञ्चितो मृषारा मागत्सकृ वर्चसा AV. 19, 31, 7. — 3) erquicken, beleben, erfrischen: ब्राह्मणांस्तेन भनेण जिञ्चिष्यसि AIR. BR. 7, 9. तेन जिञ्च यज्ञमानं मेदेन VS. 19, 33. भूमिं पञ्चन्या जिञ्चति दिवं जिञ्चत्यग्रयः RV. 1, 164, 51. वयोसि जिञ्च वृहत्तथं जगत्वे 3, 3, 7. AV. 3, 3, 1. 8, 9, 13. VS. 8, 7. 13, 26. 13, 6. वाचं मे जिञ्च ÇĀÑKH. ÇR. 7, 10, 15. — 4) fördern, unterstützen, begünstigen DhĀTUP. (प्रीणने). जिञ्चति विश्वे तं देवा यो ब्राह्मणं ऋषभमाञ्जुकोति AV. 9, 4, 18. RV. 4, 53, 7. इन्द्रेतिभिर्बहुलाभिर्नो अथ जिञ्च 3, 53, 21. 5, 74, 4. 1, 112, 6. 9. 10. यामिर्नरं नृषाञ्चे नृत्रस्य साता तनयस्य जिञ्चथः 22. नृत्रं जिञ्चतमुत जिञ्चतं नन् 8, 35, 17. Jmd (acc.) zu Etwas (dat.) verhelfen, — bringen: त्वष्टेदेनं सौम्यवसायं जिञ्चति RV. 1, 162, 3. 112, 1. (पथिभिः) येभिस्तुत्तिं मुहे नृत्राय जिञ्चथ 8, 22, 7. त्वष्टा नो ग्रामिः सुचिताय जिञ्चतु 10, 66, 3. KĀTJ. ÇR. 17, 11, 11. — 5) befriedigen, erfüllen, erhören (Bitten u. s. w.): इमा ब्रह्माणि नृपतीव जिञ्चतम् RV. 7, 104, 6. अस्माकं ब्रह्म पृतनासु जिञ्चतम् 1, 157, 2. 10, 66, 12. ब्रह्म जिञ्चतमुत जिञ्चतं धियः 8, 35, 16. कस्य नूनं पुरीषासा धियो जिञ्चसि 73, 7. — Wohl verwandt mit जीव् und जू. — जिञ्चयति v. l. für जूञ्च, जूञ्चयति sprechen DhĀTUP. 33, 119. — प्र 1) erquicken, beleben NĀ. 11, 37. प्र या भूमिं प्रववति मङ्गा जिञोषि मद्दिनि (anders TS. 2, 2, 42, 2) RV. 5. 84. 1. — 2) fördern, verhel-